

Briselē, 2025. gada 1. oktobrī
(OR. en)

12752/25

POSTES 5
UD 219

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2025. gada 10. septembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2025) 506 final
Temats:	Priekšlikums PADOMES LĒMUMS par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Pasaules Pasta savienības 28. kongresā

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2025) 506 final.

Pielikumā: COM(2025) 506 final

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 10.9.2025.
COM(2025) 506 final

2025/0284 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

**par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Pasaules Pasta savienības
28. kongresā**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar ko nosaka nostāju, kas dalībvalstīm Savienības vārdā jāieņem Pasaules Pasta savienības (turpmāk “*UPU*”) 28. kongresā saistībā ar *UPU* Administrācijas padomes ziņojumu, ko kongress pieņems zināšanai, un tā I pielikumu, kurā ietverta interpretācija, kurā ES tiesību akts tiek uzskatīts par nesaderīgu ar *UPU* noteikumiem, kā arī kongresam iesniegtajiem priekšlikumiem saistībā ar drošību un muitu (9. un 15. priekšlikums). Šie priekšlikumi attiecas arī uz *UPU* struktūru (Administrācijas padomes, Pasta darbības padomes) turpmāko darbu Dubaijas ciklā un iespējamām izmaiņām *UPU* tiesību aktos (konstitūcijā, konvencijā), kas tiks ierosinātas 29. Pasaules kongresā 2029. gadā.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Pasaules Pasta savienība

Pasaules Pasta savienības konvencijas (turpmāk “*UPU* konvencija”) mērķis ir regulēt starptautisko pasta sūtījumu apmaiņu un standartizēt un atvieglot attiecīgās procedūras un maksas. Nolīgums stājās spēkā 1874. gadā, un ar to tika izveidota Pasaules Pasta savienība. 1948. gadā *UPU* kļuva par Apvienoto Nāciju Organizācijas specializēto aģentūru. Pasaules Pasta savienība ir pasaules mēroga pārstāvības struktūra, kas koordinē pasta politiku starp dalībvalstīm un veicina vienotu pasta sistēmu visā pasaulē.

ES nav *UPU* dalībniece, taču visas ES dalībvalstis – ir. Tomēr 2012. gada kongresā Dohā tika panākta vienošanās par Eiropas Savienības kā oficiālas novērotājas statusu (ko pārstāv Eiropas Komisija)¹.

2.2. *UPU* kongress

UPU kongress ir Pasta savienības augstākā iestāde, un to veido tās dalībvalstu pilnvarotie pārstāvji. Parasti tas tiekas reizi četros gados. Kongress īsteno visas pilnvaras, uz ko attiecas *UPU* darbības joma, ja vien tās ar savienības aktiem nav skaidri uzticētas citai struktūrai. Tas ietver pilnvaras grozīt *UPU* konstitūciju, Pasaules Pasta konvenciju un īpašos nolīgumus. Kongress var arī pieņemt rezolūcijas, lēmumus, ieteikumus un oficiālus atzinumus, kas kopā veido Kongresa lēmumus.

2.3. Paredzētais *UPU* Kongresa akts

UPU 28. kongresā tiek ierosināts ņemt vērā *UPU* Administrācijas padomes sagatavoto ziņojumu un apstiprināt vispārēja rakstura priekšlikumu, kas saistīts ar turpmāko darbu muitas politikas un tiesiskā regulējuma izstrādē (9. priekšlikums). Turklāt Amerikas Savienotās Valstis ir iesniegušas vēl vienu priekšlikumu (15. priekšlikums), kurā ietverti elementi saistībā ar transporta drošību un muitu. *UPU* struktūru turpmākais darbs Dubaijas ciklā balstīsies uz šiem priekšlikumiem, un 29. Pasaules kongresam 2029. gadā var tikt ierosināti iespējamie grozījumi aktos (konstitūcijā un konvencijā).

9. priekšlikuma mērķis ir kļieēt bažas, ko dažas *UPU* dalībvalstis ar *UPU* sekretariāta starpniecību pauđušas par iespējamu pretrunu starp Savienības Muitas kodeksu² un *UPU* aktiem attiecībā uz noteikumiem, kas reglamentē iepriekšēju elektronisko datu apmaiņu un

¹ Padomes Dokuments 9341/12, 2012. gada 8. maijs; Pasaules Pasta kongresa rezolūcija C 78 (Doha, 2012. gads).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

vākšanu, t. i., ES kontekstā saistībā ar noteikumiem par ieviešanas kopsavilkuma deklarāciju (*ENS*).

Minētās dalībvalstis vēlas juridiski nošķirt “tranzītu/pārkraušanu”, no vienas puses, un “importu” (t. i., preces, kuru galamērķis ir ES), no otras puses, kas nozīmē, ka SMK un tā prasības attiecībā uz iepriekšējiem elektroniskajiem datiem (*EAD*), ko atbalsta Importa kontroles sistēma 2 (“IKS2”), ir “juridiski derīgas/piemērojamas” tikai importa gadījumā. Šīs dalībnieces ir uzstājušas, ka “tranzīta brīvības” princips, kas noteikts *UPU* konstitūcijas 1. pantā, tādējādi tiek uzskatīts par pārkāptu, jo netiek ievērotas SMK juridiskās prasības par *ENS* iesniegšanu sistēmā IKS2, jo īpaši SMK deleģētā akta³ 113. panta a) punkta 2. un 4. apakšpunktā noteiktās prasības.

UPU 4. ārkārtas kongresā, kas 2023. gadā notika Rijādā pēc diskusijas par problēmām, kuras *UPU* izraudzītajiem operatoriem rada regulatīvo režīmu prasības attiecībā uz iepriekšējiem elektroniskajiem datiem, tika izveidota darba grupa, lai analizētu juridiskos, darbības, regulatīvos un tehniskos jautājumus, kas saistīti ar jaunām muitas un drošības prasībām saistībā ar *EAD*, jo īpaši koncentrējoties uz Eiropas Savienības pasākumiem saskaņā ar IKS2.

Darba grupai palīdzēja *UPU* Starptautiskā biroja (*UPU IB*) juridiskais konsultants, kas veica savu juridisko novērtējumu par ES pasākumu iespējamo ietekmi uz *UPU* aktos paredzētajiem vienotās pasta teritorijas un tranzīta brīvības pamatprincipiem (jo īpaši nediskriminācijas principiem attiecībā uz iekšzemes un starptautiskiem sūtījumiem) un to atbilstību minētajiem pamatprincipiem.

UPU IB juridiskā konsultanta juridiskajā novērtējumā teikts, ka ES *EAD* prasības (*ENS* veidā), jo īpaši tās, kas attiecas uz precēm, kuras nav paredzēts importēt, bet kuras pārvieto caur ES, ir pretrunā šiem pamatprincipiem. Izvirzītais arguments ir šāds – saskaņā ar SMK noteikumiem tiek diskriminēta starptautisko pasta sūtījumu apstrāde salīdzinājumā ar iekšzemes sūtījumu apstrādi šīs “pārvietošanas tranzītā” kontekstā, jo trešo valstu pasta operatoriem tiek pieprasīts iesniegt *ENS* par sūtījumiem caur ES, taču tajā pašā laikā šis pienākums neattiecas uz sūtījumiem, ko pasta operators ES nosūta uz citu dalībvalsti, Norvēģiju vai Šveici.

Amerikas Savienoto Valstu iesniegtais 15. priekšlikums attiecas uz darba uzsākšanu, lai uzlabotu ar bīstamām un aizliegtām precēm saistīto *UPU* standartu un protokolu īstenošanu, uzlabošanu un atjaunināšanu nolūkā uzlabot transporta drošumu un drošību, kā arī apkarot starptautisko pasta plūsmu izmantošanu bīstamu un aizliegtu preču pārvadāšanai.

3. NOSTĀJA, KAS JĀIEŅEM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

Gaidāmā Pasaules Pasta savienības (*UPU*) kongresā iesniedzamo priekšlikumu temats ir Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē. Visas dalībvalstis piemēro vienādus muitas tarifus un noteikumus. Savienības tiesību aktos muitas jomā (SMK) ir noteikti svarīgi muitas drošības pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt, ka muitas administrācijas spēj novērst riskus Savienības un tās iedzīvotāju drošībai un drošumam vai transportēšanas piegādes ķēdēm, pirms preces tiek ievestas Savienības muitas teritorijā. To atbalsta jaunā sistēma IKS2 un *EAD*, kas uzņēmējiem, tostarp pasta operatoriem, ar IKS2 starpniecību ir jāiesniedz muitas dienestiem. Tāpēc ir jānosaka vienota nostāja attiecībā uz *UPU IB* sagatavoto ziņojumu, kas liek apšaubīt ES pasākumu saderību ar *UPU* konvenciju.

³ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem.

Šie pasākumi atbilst starptautiskajiem noteikumiem un standartiem, kas izstrādāti Pasaules Muitas organizācijas (PMO), Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) un UPU regulējuma ietvaros.

Eiropas Komisija un ES dalībvalstis ir konsekventi paudušas nostāju, ka SMK noteikumi par *ENS* iesniegšanu, lai tranzīta/pārkraušanas gadījumā veiktu paredzamo riska analīzi drošuma un drošības nolūkos, nepārkāpj “tranzīta brīvības” principu, kas noteikts *UPU* 1. pantā. Tas, ka pasta sūtījumi saskaņā ar *UPU* konvenciju šķērso ES muitas teritoriju tranzītā un tādējādi ir pakļauti muitas uzraudzībai un var tikt pakļauti muitas kontrolei, nenozīmē, ka uz tiem neattiecas tranzīta “brīvība”.

Turklāt “tranzīta brīvība” saskaņā ar *UPU* aktiem nenozīmē, ka šādai preču pārvietošanai nepiemēro muitas uzraudzības vai muitas kontroles noteikumus. SMK nav paredzēts atbrīvojums no muitas kontroles un muitas uzraudzības (attiecīgās definīcijas SMK 5. panta 3. un 27. punktā), kas jāveic, lai nodrošinātu atbilstību tiesību aktiem muitas jomā un citiem tiesību aktiem, kuri reglamentē visu veidu preču pārvietošanu.

Turklāt “tranzīta brīvība” nav absolūts princips. *UPU* konvencijas 8. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm un to izraudzītajiem operatoriem ir jāpieņem un jāīsteno proaktīva drošības stratēģija visos pasta operāciju līmeņos, lai saglabātu drošu un aizsargātu pasta pārvadāšanu un tranzītu savā starpā. Tāpēc, piemērojot drošības pasākumus, saskaņā ar *UPU* konvenciju tranzīts nav izslēgts no tās darbības jomas. Pēc to domām, tas nozīmē saglabāt un vairojot plašas sabiedrības uzticēšanos pasta pakalpojumiem, ko sniedz izraudzītie operatori. Turklāt nav pierādījumu tam, ka *UPU* jebkad ir valdījusi izpratne, ka “tranzīta brīvība” vai “vienota pasta teritorija” “skaidri” (23. pants) ierobežo dalībvalstu suverēnās tiesības pieņemt tiesību aktus par atbilstošu muitas un drošības kontroli attiecībā uz pasta sūtījumu importu, eksportu vai tranzītu.

Visbeidzot, nepastāv diskriminācija starp trešo valstu un ES pasta operatoriem. Lai gan Eiropas Savienība nav *UPU* dalībniere, tās kopējā muitas politika ir fundamentāla realitāte, ko atzīst visas *UPU* puses PTO, PMO vai divpusējās tirdzniecības attiecībās. Savienības iekšējais tirgus un muitas savienība nozīmē, ka saistītie noteikumi un prasības, ko iepriekš piemēroja starp ES dalībvalstīm, ir atcelti, pamatojoties uz kopīgu prasību ieviešanu, kas piemērojamas pie Eiropas Savienības ārējām robežām. Prasības attiecībā uz iepriekšējiem elektroniskajiem datiem (*EAD*), kas noteiktas ar Savienības Muitas kodeksu līdz ar IKS2 drošuma un drošības aizsardzības sistēmas ieviešanu, bez izņēmuma attiecas uz visām ienākošajām precēm. Tā ir ES tiesību aktos noteikta prasība, kas ir jāievēro bez izņēmuma. Nošķiršana starp ES dalībvalstīm un trešām valstīm ir pamatota ES līmenī noteikto saskaņoto kontroļu dēļ. Tāpēc ES dalībvalstis un trešās valstis nav vienādā regulatīvajā situācijā.

Atzinīgi vērtējama ir iniciatīva uzlabot *UPU* standartus un protokolus attiecībā uz *EAD* sniegšanu drošuma un drošības nolūkos.

Nemot vērā to, ka ES pati par sevi nav *UPU* dalībniere un ka ES dalībvalstis ir *UPU* dalībnieces, ES dalībvalstīm ir pienākums kopīgi rīkoties Savienības interesēs.

Šā Padomes lēmuma nolūks ir panākt, lai ES dalībvalstīm būtu koordinēta nostāja apgalvojot, ka ES muitas drošības pasākumi saskaņā ar SMK ir saderīgi ar *UPU* aktiem un to pamatprincipiem un ka ES un tās dalībvalstis atbalsta nepārtrauktu darbu nolūkā risināt praktiskus un operatīvus jautājumus, kas saistīti ar *EAD* prasībām, vienlaikus nodrošinot ES *ENS* prasību ievērošanu.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka “*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu*”.

LESD 218. panta 9. punktu piemēro neatkarīgi no tā, vai Savienība ir attiecīgās struktūras dalībniece vai nolīguma puse⁴.

Jēdziens “*lēmumi ar juridiskām sekām*” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kas nav saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “*var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu*”⁵.

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

UPU kongress ir struktūra, kas izveidota ar nolīgumu, proti, UPU konvenciju.

Ziņojums, ko UPU kongress tiek aicināts apstiprināt, ir akts ar juridiskām sekām, jo paredzētajā aktā ir ietvertas juridiskas interpretācijas, saskaņā ar kurām daži ES tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar SMK, nav saderīgi ar UPU konvenciju. Tāpēc šāda ziņojuma pieņemšana varētu būtiski ietekmēt ES tiesību aktus.

Paredzētais akts nepapildina un negroza nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu.

Tādēļ ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Lēmuma, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi komponenti, no kuriem viens ir klasificējams kā galvenais, bet otrs ir tikai pakārtots, lēmums saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, kas nepieciešams galvenajam jeb dominējošajam mērķim vai komponentam.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētajam aktam ir mērķi un komponenti muitas sadarbības jomā muitas savienības, kopējās tirdzniecības politikas un iekšējā tirgus ietvaros. Šie paredzētā akta aspekti ir nesaraujami saistīti, un neviens nav pakārtots otram.

Tādēļ ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 33. pants.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 33. pantam saistībā ar 218. panta 9. punktu.

⁴ Tiesas spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 64. punkts.

⁵ Tiesas spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

**par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Pasaules Pasta savienības
28. kongresā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 33., 114. un 207. pantu saistībā ar tā 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) *UPU* konvencija ("nolīgums") stājās spēkā 1874. gadā. ES nav *UPU* dalībniece, taču visas ES dalībvalstis ir *UPU* puses.
- (2) Ar Regulu (ES) Nr. 952/2013 (Muitas kodeksu) kopā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/2446 Savienība nodrošina drošību un drošumu pie savām ārējām robežām, pieprasot iesniegt konkrētus elektroniskus datus par visām precēm, ko ieved Savienības muitas teritorijā, tostarp par precēm pasta sūtījumos (iepriekšējie elektroniskie dati). Šī prasība ir pamatota ar to, lai mazinātu iespējamo apdraudējumu transporta piegādes ķēdēm, Savienības un tās iedzīvotāju drošībai un drošumam, cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, videi vai patērētājiem.
- (3) Saskaņā ar *UPU* kongresa reglamenta 10. panta 3. punktu, 13. pantu, 14. panta 2. punktu, 16. un 18. pantu un 19. panta 2. punktu *UPU* var pieņemt zināšanai un apstiprināt iesniegtos priekšlikumus, jo īpaši šajā gadījumā *UPU* kongresa 3. komitejā.
- (4) *UPU* 28. kongress tiek aicināts ņemt vērā ziņojumu, kurā ietverts *UPU* sekretariāta locekļa sagatavots juridisks atzinums, kurā apšaubīta Savienības tiesiskā regulējuma iepriekšējo elektronisko datu jomā saderība ar konkrētiem principiem, kas noteikti *UPU* konstitūcijā, kā arī starptautiski atzītais muitas savienības juridiskais raksturs. Turklāt *UPU* 28. kongress tiek aicināts apstiprināt rezolūciju vispārēju norādījumu priekšlikuma veidā (9. priekšlikums), kura mērķis ir izmantot minēto ziņojumu un juridisko atzinumu kā pamatu darba turpināšanai pie muitas regulējuma jautājumu izskatīšanas.
- (5) *UPU* 28. kongresam ir jāizskata arī Amerikas Savienoto Valstu iesniegtais priekšlikums virzīt *UPU* politikas cikla un ar to saistīto darba grupu un komiteju darbu uz *UPU* standartu uzlabošanu un paplašināšanu, norādījumiem un īstenošanu saistībā ar pārvadāšanas drošumu un drošību un bīstamu un aizliegtu preču apkarošanu starptautiskos sūtījumos.
- (6) Tāpēc ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem *UPU* 28. kongresā, lai aizsargātu Savienības un tās dalībvalstu tiesības un intereses.

- (7) Tādēļ būtu jānodrošina, ka dalībvalstīm ir jāieņem saskaņota nostāja, lai aktīvi atbalstītu Savienības tiesiskā regulējuma attiecībā uz drošuma un drošības prasībām precēm, ko ieved Savienības muitas teritorijā, saderību ar *UPU* konstitūciju un aktiem.
- (8) Ņemot vērā, ka ES nav *UPU* dalībniece, Savienības nostāja ir jāpauž Savienības dalībvalstīm, kas ir *UPU* kongresa dalībnieces, rīkojoties kopīgi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem Pasaules Pasta savienības 28. kongresā, ir izklāstīta šā lēmuma papildinājumā.

2. pants

Šā lēmuma 1. pantā minēto nostāju, rīkojoties kopīgi, pauž Savienības dalībvalstis, kas ir *UPU* kongresa dalībnieces.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

Nostāja, kas Eiropas Savienības vārdā dalībvalstīm jāieņem Pasaules Pasta savienības 28. kongresā attiecībā uz muitas prasībām par iepriekšējo elektronisko informāciju

Kongresa dokuments Nr. 42

Darba kārtības 1. punkts: kongress tiek aicināts pieņemt zināšanai ziņojumu (ziņojuma 1.–20. punkts un 1. un 2. pielikums).

Savienības nostāja attiecībā uz šo darba kārtības punktu ir balsot pret ziņojuma pieņemšanu zināšanai.

To darot, dalībvalstis nepiekrīt juridiskā konsultanta veiktajam novērtējumam par Savienības tiesību aktu normu par *EAD* iesniegšanu saderīgumu.

Dalībvalstīm būtu jāuzsver, ka ES muitas drošības prasības ir pilnībā saskaņotas ar *UPU* aktiem un pamatprincipiem.

Dalībvalstīm būtu jāuzsver ES iekšējā tirgus specifiskums un jāprecizē, ka kontrole pie ES iekšējām robežām tika atcelta un ka ES būtu jāuzskata par vienotu vienību no pasta, kā arī muitas un drošības viedokļa. Būtu arī jāuzsver, ka Norvēģijas Karaliste un Šveices Konfederācija ir vienojušās piemērot tos pašus drošības un drošuma pasākumus, kas ir spēkā ES, tostarp piedalīties IKS2, un tāpēc tirdzniecība starp šīm valstīm un ES ir atbrīvota no prasības iesniegt ieviešanas un izvešanas kopsavilkuma deklarācijas.

Dalībvalstīm būtu jāņem vērā, ka *UPU* principi par vienoto pasta teritoriju un tranzīta brīvību nav absolūti un neierobežoti pienākumi, kas būtu svarīgāki par jebkādiem citiem sabiedriskās politikas mērķiem, tostarp drošumu un drošību.

Darba kārtības 2. punkts: kongress tiek aicināts apstiprināt vispārēja rakstura priekšlikumu attiecībā uz turpmāko darbu muitas politikas un tiesiskā regulējuma izstrādē (ziņojuma 9. priekšlikums).

Savienības nostāja ir arī turpmāk paust apņemšanos aktīvi atbalstīt darbu nākamajā politikas ciklā un apliecināt gatavību iesaistīties praktisku un operatīvu īstenošanas jautājumu risināšanā attiecībā uz IKS2 procesiem, kas ietekmē trešo valstu pasta operatorus, vienlaikus turpinot pilnībā ievērot un aizstāvēt ES prasības.

Dalībvalstīm būtu jāturpina celt iebildumus pret to, ka 9. priekšlikumā tiek iekļauts *UPU* sekretariāta locekļa juridiskais novērtējums, ko ES un tās dalībvalstis apstrīd: ES *EAD* prasības esot pilnīgi neprecīzas un pretrunā *UPU* konstitūcijai un tās tiesību aktiem. Dalībvalstīm *UPU* 28. kongresā būtu jācenšas grozīt apstrīdēto norādījumu, lai svītrotu atsauci uz minēto juridisko novērtējumu, kas kalpotu par pamatu turpmākai muitas regulatīvo jautājumu pārskatīšanai.

Gadījumā, ja 9. priekšlikums tiktu pieņemts, neveicot atbilstošas izmaiņas apstrīdētajā punktā, dalībvalstīm būtu *UPU* kongresam, *UPU* Starptautiskajam birojam un *UPU* Administrācijas padomei rakstiski jāpauž sava nepieprišana.

Nostāja, kas jāieņem attiecībā uz Amerikas Savienoto Valstu iesniegto 15. priekšlikumu

Dalībvalstīm būtu jāņem vērā Amerikas Savienoto Valstu iesniegtais priekšlikums un jāpauž atbalsts priekšlikumā ietvertajiem vispārējiem principiem.

Dalībvalstīm būtu jāpauž gatavība apspriest Amerikas Savienoto Valstu ierosinātos specifiskos darba virzienus starptautiskā pasta preču drošuma un drošības garantēšanas kontekstā, neradot pārmērīgi apgrūtinošu ievešanas procedūru vai neuzliekot izraudzītajiem pasta operatoriem nekādus pienākumus, kas pārsniedz tos, kurus piemēro citām piegādes ķēdes ieinteresētajām personām.